

Ekonominės raidos scenarijus 2022–2025 metams

2022 m. gruodis

Ekonominės raidos scenarijus (toliau – scenarijus) atnaujintas įvertinus revizuotus nacionalinių sąskaitų duomenis, faktinę Lietuvos ekonomikos raidą per devynis 2022 m.¹ mėnesius, Lietuvos Respublikos 2023 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme numatytas priemones (toliau – 2023 metų biudžetas), po Finansų ministerijos 2022 m. rugsėjį paskelbto scenarijaus įvykusių monetarinės politikos ir išorės aplinkos pokyčius. Scenarijaus prielaidos dėl išorės aplinkos atitinka Europos Komisijos² (toliau – EK) šių metų lapkritį paskelbtą ekonominę prognozę.

2022 m. lapkričio mėn. paskelbtoje EK ekonominėje prognozėje numatoma, kad Europos Sąjungos (toliau – ES) bendrasis vidaus produktas (toliau – BVP) 2022 m. augo 3,3 proc. (vasarą buvo numatyta 2,7 proc.), 2023 m. – 0,3 proc. (vasarą – 1,5 proc.). EK nuomone, Rusijos karas prieš Ukrainą neigiamai veikia ES ekonomiką ir lėtina jos augimą. ES ekonomika tebėra pažeidžiama dėl didelės priklausomybės nuo Rusijos iškastinio kuro ir pokyčių energijos rinkose, o silpnėjantis pasaulio ekonomikos augimas mažina išorės paklausą. Išaugus netikrumui, numatoma, kad dėl didelio energijos kainų spaudimo, menkstančios namų ūkių perkamosios galios, prastesnės išorės padėties ir griežtesnių finansavimo sąlygų ES, euro zona ir dauguma valstybių narių paskutinį 2022 m. ketvirtį patirs nuosmukį. EK nuomone, kadangi infliacija toliau karo disponuojamąsias namų ūkių pajamas, ekonominės veiklos apimtis turėtų mažėti visą 2023 m. pirmąjį ketvirtį. Tikimasi, kad vėl augti Europos ekonomika pradės pavasarį, tačiau nepalankioms aplinkybėms tebestabdant paklausa augimą, ekonominė veikla bus vangi. EK prognozuoja, kad iki 2024 m. pabaigos ekonomikos augimas po truputį išsibėgės ir ES vidutiniškai sieks 1,6 proc., o euro zonoje – 1,5 proc.

Lietuvos ekonomikai artimiausiu metu ir toliau teks susidurti su neigiamomis netiesioginėmis Rusijos sukulto karo Ukrainoje pasekmėmis. Naujausi statistiniai duomenys rodo, kad pernai įgytas popandeminis ekonomikos atsigavimo pagreitis išsikvepia – dėl geopolitinės įtampos poveikio pasibaigus pirmajam metų ketvirčiui (BVP per šį laikotarpį augo 4,8 proc.), likusią metų dalį ekonominė veikla sulėtėjo, o BVP augimo tempas per devynis š. m. mėnesius prislopo iki 2,8 proc. Numatome, kad dėl geopolitinių įtampų ir nepalankios išorės aplinkos paskutinį š. m. ketvirtį ekonominė veikla bus pakankamai vangi. Remiantis ekonominio aktyvumo ir išorės aplinkos prielaidomis pagal EK 2022 m. lapkričio mėn. prognozes, šiemet Lietuvos BVP galėtų augti 2,4 proc., 2023 m. – 0,7 proc., o 2024–2025 m. – po 3 proc. per metus. Padidėjusi įtampa energetikos srityje ES ir išaugusi energetikos krizės tikimybė didina neigiamą riziką dėl šio scenarijaus išsipildymo.

¹ Statistinių duomenų ir kitos informacijos įtraukimo į scenarijų data – gruodžio 1 d. imtinai.

² EK rudens prognozė [Autumn 2022 Economic Forecast: The EU economy at a turning point \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/autumn-2022-economic-forecast-the-eu-economy-at-a-turning-point).

Darbo rinkos būklė 2022 m. I–III ketv. laikotarpiu išliko gera – užimtų gyventojų skaičius smarkiai išaugo, nedarbo lygis mažėjo, darbingo amžiaus gyventojų aktyvumas didėjo, laisvų darbo vietų skaičius išliko arti rekordinių aukštumų. Užimtų gyventojų skaičius III ketv. pasiekė 1,45 mln. ir reikšmingai viršijo priešpandemį lygį (1,38 mln. 2019 m.). Paskutinį kartą panašus ar didesnis užimtųjų skaičius užfiksuotas tik 2007 m. Užimtumo augimą skatino aukštas ekonominis aktyvumas, stipri darbuotojų paklausa daugelyje ekonomikos sektorių, o erdvės užimtumui augti suteikė iki rekordinių aukštumų (80 proc. III ketv. 15–64 m. amžiaus grupėje) pakilęs darbo jėgos aktyvumo lygis ir darbingo amžiaus Ukrainos karo pabėgėlių įsitraukimas į darbo rinką. Darbingo amžiaus gyventojų dalyvavimą darbo rinkoje skatino stiprus darbuotojų trūkumas, išaugusios galimybės rasti norimą darbą, sparčiai augantys atlyginimai ir, tikėtina, aukštas infliacijos tempas. Augant užimtumui nedarbo lygis šalyje mažėjo, įskaitant jaunimo ir ilgalaikį nedarbo lygį. III ketv. suprastėjus verslo lūkesčiams nedarbo lygis šalyje šiek tiek pakilo iki 5,7 proc. (nuo 5,2 proc. II ketv.), tačiau išliko pastebimai mažesnis nei prieš pandemiją. Numatoma, kad karas Ukrainoje neigiamai paveiks ekonominį aktyvumą Lietuvoje, todėl karo poveikis bus pastebimas ir darbo rinkoje, nors nebūtinai tuo pačiu metu. Tikėtina, kad pablogėjusi geopolitinė situacija trumpuoju laikotarpiu pirmiausia neigiamai paveiks nekvalifikuotų ar mažiau kvalifikuotų darbuotojų paklausą. Darbo rinkoje vis dar trūksta aukštos kvalifikacijos darbuotojų, ekonomikos aktyvumo sulėtėjimas numatomas laikinas, taigi įmonės neturėtų skubėti išsiskirti su aukštos kvalifikacijos darbuotojais, todėl smarkaus nedarbo lygio padidėjimo nesitikima. Projektuojama, kad 2022 m. užimtų gyventojų skaičius padidės 4,3 proc., o nedarbo lygis, apskaičiuotas pagal gyventojų užimtumo tyrimo metodiką, sudarys 5,9 proc. Numatoma, kad 2023 m. užimtų gyventojų skaičius sumažės 0,7 proc., o nedarbo lygis padidės iki 7 proc. Vėlesniais vidutinio laikotarpio metais atsigauvant ekonominiam aktyvumui nedarbo lygis mažės ir laikotarpio pabaigoje sudarys 6,5 proc. Rugsėjo mėn. paskelbtos atnaujintos Eurostato demografinės projekcijos (pagrindinis scenarijus) numato, kad nuo 2024 m. darbingo amžiaus gyventojų skaičius Lietuvoje ims palaipsniui mažėti, todėl erdvės užimtų gyventojų skaičiui augti bus nedaug. Atsižvelgiant į tai numatoma, kad nuo 2024 m. mažėjant nedarbui užimtų gyventojų skaičius nedidės.

Šiomet daug veiksnių skatina darbo užmokesčio augimą šalyje. Tai stipri kvalifikuotų darbuotojų paklausa ir jų trūkumas, su kuriuo susiduria tiek privatusis, tiek viešasis sektorius; Vyriausybės priimti sprendimai dėl viešojo sektoriaus darbuotojų apmokėjimo (padidintas darbo užmokestis švietimo, sveikatos priežiūros, statutiniams darbuotojams, padidintas pareiginės algos bazinis dydis valstybės tarnautojams ir kitiems biudžetinių įstaigų darbuotojams); reikšmingai padidinta MMA (13,7 proc. iki 730 Eur); išaugę infliacijos lūkesčiai, kurie taip pat gali paveikti darbo užmokesčio dydį. 2023 m. esminiai darbo užmokesčio augimą skatinantys veiksniai išliks tokie patys kaip ir 2022 metais. MMA bus padidinta iki 840 Eur, taip pat didinamas pareiginės algos bazinis dydis, 2023 metų biudžete numatyti sektoriai sprendimai dėl sveikatos priežiūros, švietimo sektorių, vidaus tarnybos sistemos, kultūros ir meno darbuotojų atlyginimų didinimo. Visgi lėtėjant ekonominiam aktyvumui, atlyginimų augimo pagreitis kiek išblės: numatoma, kad 2022 m. darbo užmokesčio augimo tempas šalyje sieks 13 proc., 2023 m. – 9,1 proc., o vėlesniais vidutinio laikotarpio metais – 5,0 proc.

Vasarą kiek sulėtėjusi metinė infliacija, apskaičiuota pagal suderintą vartotojų kainų indeksą, rudenį paspartėjo ir rugsėjo–spalio mėn. viršijo 22 proc. Energija išliko pagrindinis infliacijos veiksnys, tačiau sparčiai brangstant maistui infliacijos struktūroje didėjo maisto produktų dalis. Energijos prekių infliacija pastarąjį pusmetį išliko itin aukšta (vidutiniškai 66,3 proc. gegužės–spalio mėn.) ir palyginti stabili, kadangi spartėjusį elektros energijos kainų augimą atsverė silpnėjusi transporto priemonių degalų infliacija, kurią lėmė palankesnės naftos kainos, o spalį – ir pradėta taikyti PVM kompensacija šilumos energijai. Remiantis prielaidomis naftos kainos 2023–2024 m. turėtų laipsniškai mažėti, PVM kompensacija šilumos energijai bus taikoma šildymo sezonų metu iki 2024 m. balandžio mėn. pabaigos, o elektros ir dujų kainų dalis namų ūkiams 2023 m. bus kompensuojama, todėl tikėtina, kad energijos prekių metinė infliacija netrukus ims pastebimai mažėti ir 2023 m. neturėtų išlikti pagrindinė infliacijos komponentė. Maisto produktų metinė infliacija, buvusi palyginti stabili liepos–rugsėjo mėn. (vidutiniškai sudarė 29,6 proc.), spalio mėn. paspartėjo iki 32,6 proc. daugiausia dėl aukštų naujo derliaus daržovių kainų, nors spartesnis augimo tempas buvo pastebimas ir daugelyje kitų maisto prekių grupių. Maisto produktų kainoms reikšmingą poveikį turėjo aukštos maisto žaliavų kainos, smarkiai didėjusios energijos ir darbo užmokesčio sąnaudos. Nors numatoma, kad 2023 m. maisto produktų infliacija mažės, tačiau ji išliks aukštesnė nei įprastai dėl spaudimo, susijusio su karu Ukrainoje pasekmėmis, pavyzdžiui, galimais pasaulinės grūdų pasiūlos sutrikimais ir aukštomis energijos kainomis, taip pat dėl didėjančių darbo sąnaudų. Dėl stiprios paslaugų paklausos ir spartaus darbo užmokesčio augimo paslaugų metinė infliacija palaipsniui spartėjo pastaruosius 1,5 metų ir spalio mėn. sudarė 14 proc. Aukšta infliacija stebima visuose paslaugų sektoriuose (išskyrus ryšių paslaugas, kurios nėra imlios kontaktiniam darbui) nepaisant kai kurioms paslaugoms (apgyvendinimo, maitinimo, kultūros, poilsio, sporto) taikomo mažesnio PVM tarifo. Dėl numatomo pablogėjimo darbo rinkoje ir prastesnių vartotojų nuotaikų paklausos spaudimas paslaugų kainoms 2023 m. turėtų po truputį silpti. Kita vertus reikšmingai didėsiantis vidutinis darbo užmokestis ir minimali mėnesinė alga didins darbo sąnaudas ypač kontaktiniam darbui imliuose sektoriuose kaip maitinimas, apgyvendinimas ir transportas, todėl numatoma, kad 2023 m. paslaugų infliacija išliks artima 2022 m. tempui. Atsižvelgiant į išvardintus veiksnius projektuojama, kad vidutinė metinė infliacija 2022 m. sudarys 18,9 proc., o 2023 m. infliacijos tempas sulėtės iki 9,4 proc. 2024–2025 m. laikantis prielaidos, kad energijos žaliavų kainos išliks stabilios, infliacijos tempas turėtų priartėti prie 2 proc. Karo Ukrainoje eigos ir pasekmių neapibrėžtumas bei dujų ir elektros energijos kainų raida išliks esminiai infliacijos rizikos veiksniai vidutiniu laikotarpiu.

Gyventojų lūkesčiai šiais metais prastesni nei pernai, tačiau lapkričio mėn. Statistikos departamento tyrimo rezultatai rodo, kad per mėnesį gyventojų nuotaikos pagerėjo. Prie to galėjo prisidėti 2023 m. biudžete numatytos tiek į gyventojų pajamų didinimą, tiek ir į išlaidų mažinimą nukreiptos priemonės. Brangstant energijos prekėms didės gyventojų išlaidos būsto išlaikymui, tačiau augančių kainų poveikį dalinai amortizuoti padės dujų ir elektros kainų dalies kompensavimas, išplėstas šildymo kompensacijos gavėjų ratas ir kitos pažeidžiamiausių visuomenės sluoksnių perkamosios galios palaikymo priemonės. Nors šiemet dėl sparčiai augančių kainų mažėja namų ūkių perkamoji galia, gyventojų pajamos toliau augs. Didėja darbo užmokestis,

neapmokestinamas pajamų dydis, senatvės, šalpos ir valstybinės pensijos. Įvertinus šiuos veiksnius ir vartojimo išlaidų raidą 2022 m. sausį–rugsėį numatoma, kad namų ūkių vartojimo išlaidos 2022 m. galėtų augti 1,4 proc. Gyventojams sukaupus rezervą (didesnius namų ūkių indėlius), kuris suteikia galimybę vartoti, tačiau esant padidėjusiam neapibrėžtumui, dėl monetarinės politikos griežtinimo didėjant finansinių įsipareigojimų aptarnavimo išlaidoms, o kainoms augant sparčiau nei darbo užmokestis, 2023 m. namų ūkių vartojimo išlaidos augs vangiai – 0,8 proc. Likusiais vidutinio laikotarpio metais nuslopus infliacijai, o pajamoms toliau didėjant, gyventojų perkamoji galia stiprės ir namų ūkių vartojimo išlaidos 2024–2025 m. galėtų augti po 3,4 proc. per metus.

Karo Ukrainoje sukelta geopolitinė įtampa ir itin padidėjęs neapibrėžtumumas bei vis dar besitęsiantys tiekimo grandinių sutrikimai apsunkina investicinių projektų planavimą ir įgyvendinimą. Itin nepastovi situacija energijos išteklių rinkose, išaugusios kainos ir kylantys veiklos kaštai lems dalies projektų atsisakymą, nors šiuo laikotarpiu dar labiau stiprėja poreikis didinti veiklos efektyvumą ir investuoti į alternatyvius energijos šaltinius. 2022 m. I–III ketv. mažėjo investicijos į transporto įrangą ir negyvenamosios paskirties pastatus bei infrastruktūros statinius. Nekilnojamojo turto rinkoje susidaręs būsto pasiūlos trūkumas, didėjančios palūkanos, neapibrėžtumumas dėl ateities, aukštos atliekamų statybos darbų ir medžiagų kainos bei vis dar stringančios tiekimo grandinės lems investicijų į būstą, kitus pastatus ir statinius prislopimą. Atsižvelgus į šiemet susiformavusią investicijų raidą ir aukščiau įvardintus veiksnius, numatome, kad investicinis procesas šalyje artimiausius porą metų bus prislopintas – išlaidos bendrojo pagrindinio kapitalo formavimui 2022 m. augs daug lėčiau nei pernai – 2,1 proc. (2021 m. augimo tempas siekė 7,8 proc.), o 2023 m. – 3 proc. Likusiais vidutinio laikotarpio metais esminiais investicijų raidą lemsiančiais veiksniais bus išliekantis tinkamos kvalifikacijos darbuotojų trūkumas, poreikis išlaikyti konkurencingumą ir mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro, viešojo sektoriaus vykdoma investicinė politika, įskaitant ES fondų ir Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano lėšas. Numatome, kad išlaidos bendrojo pagrindinio kapitalo formavimui 2023–2025 m. vidutiniškai per metus galėtų būti 5,4 proc. didesnės.

Įvertinus š. m. I–III ketv. prekių ir paslaugų eksporto tendencijas bei pasikeitusias technines prielaidas dėl užsienio prekybos partnerių ekonominės raidos, scenarijuje numatoma, kad 2022 m. prekių ir paslaugų eksportas palyginamosiomis kainomis galėtų augti 11,3 proc. 2023 m. užsienio prekybą neigiamai veiks slopstančios pagrindinių prekybos partnerių ekonomikos bei išliekanti geopolitinė įtampa. Numatoma, kad prekių ir paslaugų eksporto augimo tempas 2023 m. sulėtės iki 0,7 proc. Lietuvos eksportuotojams pavykus sėkmingai prisitaikyti prie rinkose vykstančių pokyčių bei kiek padidėjus aktyvumui išorės aplinkoje, vėlesniais 2024–2025 metais prekių ir paslaugų eksportas per metus galėtų augti po 3,7 proc.

Scenarijus sudarytas išskirtinai padidėjus išorės aplinkos nestabilumui, tebevykstant aktyviems kariniams veiksams Ukrainoje. Išaugęs ekonominis neapibrėžtumumas dėl geopolitinės įtampos Europoje, kurią sukėlė Rusijos karas prieš Ukrainą, padidėjusi ilgalaikės infliacijos rizika, įtampa finansų rinkose ir neužtikrintumas dėl globalios ekonomikos perspektyvų – esminiai neigiamos rizikos veiksniai, dėl kurių šiame scenarijuje numatytų pagrindinių rodiklių įverčiai gali keistis. Neigiamų ekonominių pasekmių Lietuvai mastas priklausys nuo to, kaip ilgai užtruks

kariniai veiksmai Ukrainoje ir nuo to, kaip ES valstybėms seksis susidoroti su energetikos srityje kylančiais iššūkiais. Naujų viruso atmainų keliami iššūkiai taip pat išlieka tarp neigiamos rizikos veiksnių.

Remiantis EK lapkričio mėn. prognozėje pateiktu alternatyviu scenarijumi didžiausią grėsmę ES ekonomikai kelia neigiami pokyčiai dujų rinkoje ir dujų stygiaus rizika (ypač 2023–2024 m. žiemą). Be dujų tiekimo sutrikimų, ES gali tiesiogiai ir netiesiogiai paveikti ir papildomi kitų biržos prekių rinkų sukrėtimai, lemiami geopolitinės įtampos. EK lapkričio prognozėje numatoma, kad susiklosčius nepalankiausioms aplinkybėms euro zonos BVP 2023 m. augtų apie 1 procentiniu punktu lėčiau, nei numatyta baziniame EK scenarijuje, o infliacija 2023 m. būtų apie 1,5 procentinio punkto didesnė.

Todėl egzistuoja rizika, kad susiklosčius nepalankioms aplinkybėms, Lietuvos BVP pokytis, palyginti su šiame scenarijuje numatytais įverčiais, 2023 m. gali būti mažiausiai apie 1 procentiniu punktu mažesnis, o infliacija – apie 3 procentiniais punktais didesnė.

Dėl karo Ukrainoje energijos žaliavų kainų raidos neapibrėžtumas išlieka itin aukštas. Scenarijuje 2022–2023 m. energijos žaliavų kainų techninės prielaidos buvo sudarytos remiantis EK 2022 m. lapkričio mėn. paskelbtomis Brent naftos kainų prielaidomis ir viešai paskelbtomis gamtinių dujų ateities sandorių rinkos kainomis (2022 m. atitinkamai 101,8 USD/bar ir 135 EUR/MWh, 2023 m. atitinkamai 85 USD/bar ir 127 EUR/MWh, 2024 m. atitinkamai 78 USD/bar ir 99 EUR/MWh). 2025 m. taikoma techninė prielaida, kad šių energijos žaliavų kainos išliks stabilios. Pasikeitus šioms techninėms prielaidoms infliacijos raidos perspektyvos keistųsi.

Infliacijos projekcijai poveikį taip pat galėtų turėti priimti nauji sprendimai, susiję su administruojamų kainų pakeitimais, monetarinės ir fiskalinės politikos priemonių pokyčiai. Užsitęsęs aukštų energijos žaliavų kainų laikotarpis, įmonių sąnaudų dalis, perkeliama į mažmenines prekių kainas, gali augti labiau bei prailginti aukštos infliacijos laikotarpį, o užsitęsę aukštos infliacijos lūkesčiai labiau paveikti darbo užmokesčio augimo tempą ir sustiprinti infliacijos–atlyginimų augimo spiralės riziką.

Kvalifikuotų darbuotojų trūkumas, kuris tikriausiai išliks nepaisant geopolitinės krizės, gali labiau padidinti spaudimą darbo užmokesčiui ir prisidėti prie gamybos plėtrą ribojančių veiksnių. Scenarijuje numatoma, kad vidutiniu laikotarpiu darbuotojų pasiūlą ir užimtumą veiks demografinė raida – visuomenės senėjimas, tarptautinė migracija – ir darbo jėgos aktyvumo pokyčiai. Rengiant scenarijaus demografinės raidos prielaidas buvo remiamasi viešai paskelbtomis atnaujintomis Eurostato demografinėmis projekcijomis. Pasikeitus demografinėms projekcijoms, tarptautinės migracijos tendencijoms ar darbo jėgos aktyvumo lygio prielaidoms darbo rinkos rodiklių raidos perspektyvos keistųsi.

Tolesnė geopolitinės įtampos eskalacija, nerimo didėjimas visuomenėje ir lūkesčių prastėjimas, spartesnis nei numatyta kainų augimas, nepalankūs pokyčiai darbo rinkoje lemtų prastesnius namų ūkių vartojimo išlaidų įverčius, nei numatyta šiame scenarijuje. Pokyčiai migracijos tendencijose taip pat galėtų paveikti vartojimo išlaidų raidą. Egzistuoja teigiama rizika, kad priimtos papildomos Lietuvos Respublikos Vyriausybės priemonės, nukreiptos į gyventojų pajamų didinimą ir/ar išlaidų mažinimą, paskatintų didesnes namų ūkių vartojimo išlaidas šalyje.

Verslo atstovų nuotaikų ir elgsenos pokyčiai, sparčiau augančios žaliavų kainos, su investicinių projektų finansavimu susijusios problemos, padėties išorės aplinkoje prastėjimas gali trikdyti jau pradėtų investicinių projektų eigą ir pristabdyti naujų projektų įgyvendinimą. Tačiau dėl nepalankios geopolitinės situacijos padidėję energetikos nepriklausomumo stiprinimo poreikiai, sparčiau įgyvendinami Europos žaliojo kurso projektai teigiamai prisidėtų prie investicijų pokyčių.

Scenarijuje pateiktų rodiklių įverčius nemaža dalimi lemia scenarijaus sudarymo metu disponuojami atitinkami faktiniai statistiniai duomenys, kurie po Statistikos departamento atliekamų peržiūrų ir/arba revizijų pastaruoju metu reikšmingai keičiasi.

Neišsipildžius esminėms prielaidoms, kuriomis remiantis buvo sudaromas šis scenarijus, daugelio šiame scenarijuje numatytų rodiklių įverčiai keistųsi.

Pagrindiniai ekonominės raidos scenarijaus rodikliai

Rodiklio pavadinimas	2021	2022 ^P	2023 ^P	2024 ^P	2025 ^P
BVP (to meto kainomis), mln. Eur	56 179	67 399	74 293	78 244	82 210
BVP (palyginamosiomis kainomis) pokytis, proc.	6,0	2,4 (1,6)	0,7 (1,4)	3,0 (3,0)	3,0 (3,0)
Suderinto vartotojų kainų indekso (vidutinio metinio) pokytis, proc.	4,6	18,9 (17,8)	9,4 (6,0)	2,3 (2,0)	2,0 (2,0)
Investicijų (palyginamosiomis kainomis) pokytis proc.	7,8	2,1 (3,0)	3,0 (4,5)	5,4 (5,4)	5,4 (5,4)
Prekių ir paslaugų eksporto (palyginamosiomis kainomis) pokytis, proc.	17,0	11,3 (3,0)	0,7 (2,0)	3,7 (3,7)	3,7 (3,7)
Nedarbo lygis (pagal gyventojų užimtumo tyrimo apibrėžtį), proc.	7,1	5,9 (6,3)	7,0 (6,8)	6,8 (6,7)	6,5 (6,4)
Vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio pokytis, proc.	10,6	13,0 (12,0)	9,1 (8,1)	5,0 (5,0)	5,0 (5,0)
Užimtųjų skaičiaus pokytis, proc.	0,8	4,3 (1,0)	-0,7 (0,0)	0,0 (-0,2)	-0,1 (-0,4)

Šaltiniai: Finansų ministerija, Statistikos departamentas.

^P – projekcija. Skliausteliuose pateiktas atitinkamo rodiklio 2022 m. rugsėjo mėn. ekonominės raidos scenarijaus įvertis.